

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 717/2014,**27. juuni 2014,****milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandus- ja vesiviljelussektoris**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. mai 1998. aasta määrust (EÜ) nr 994/98, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist teatavate horisontaalse riigiabi liikide suhtes ⁽¹⁾,olles avaldanud käesoleva määruse eelnõu ⁽²⁾,

olles pidanud nõu riigiabi nõuandekomiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artikli 107 lõike 1 tingimustele vastav riiklik rahastamine on riigiabi, millest tuleb aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt komisjonile teatada. Aluslepingu artikli 109 kohaselt võib nõukogu siiski määrata abi liigid, mille puhul teavitamist ei nõuta. Vastavalt aluslepingu artikli 108 lõikele 4 võib komisjon võtta vastu määrusi, milles käsitletakse kõnealuseid riigiabi liike. Määrusega (EÜ) nr 994/98 otsustas nõukogu, et kooskõlas aluslepingu artikliga 109 võiks vähese tähtsusega abi olla üks sellise abi liikidest. Seega ei käsitata vähese tähtsusega abi, mida antakse ühele ettevõtjale teataval ajavahemikul ja mis ei ületa teatavat kindlat summat, kõigile aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud tingimustele vastava abina ja sellise abi suhtes ei kohaldata seetõttu teavitamiskohustust.
- (2) Komisjon on mitmes otsuses selgitanud aluslepingu artikli 107 lõikes 1 määratletud abi mõistet. Komisjon on samuti esitanud oma tegevuspõhimõtted seoses vähese tähtsusega abi ülemmääraga, millest väiksema abi puhul aluslepingu artikli 107 lõiget 1 ei kohaldata. Need põhimõtted esitati esialgu vähese tähtsusega riigiabi käsitlevas teatises, ⁽³⁾ seejärel komisjoni määrustes (EÜ) nr 69/2001 ⁽⁴⁾ ja (EÜ) nr 1998/2006 ⁽⁵⁾. Võttes arvesse kalandus- ja vesiviljelussektoris kohaldatavaid erieeskirju ja ohtu, et isegi väikesed abisummad võivad vastata aluslepingu artikli 107 lõikes 1 sätestatud tingimustele, jäeti kalandus- ja vesiviljelussektor kõnealuste määruste reguleerimisalast välja. Komisjon on nüüdseks vastu võtnud mitu määrust, milles on sätestatud kalandus- ja vesiviljelussektoris antava vähese tähtsusega abi andmise eeskirjad. Viimane neist määrustest on määrus (EÜ) nr 875/2007 ⁽⁶⁾. Kõnealuse määruse kohaselt ei käsitata kalandussektoris tegutsevale ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusummat EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 kõigile tingimustele vastavana, kui abi kogusumma kolme eelarveaastat hõlmava mis tahes ajavahemiku jooksul ei ületanud 30 000 eurot abisaaja kohta ning iga liikmesriigi jaoks kehtestatud kumulatiivne summa ei ületanud 2,5 % selle riigi kalandussektori aastast kogutoodangust. Määruse (EÜ) nr 875/2007 kohaldamisel saadud kogemuste põhjal on asjakohane vaadata läbi teatavad kõnealuses määruses sätestatud tingimused ja määrus asendada.
- (3) On asjakohane säilitada liikmesriigilt ühele ettevõtjale kolme aasta jooksul antava vähese tähtsusega abi ülemmäärana 30 000 eurot. Kõnealune ülemmäär tuleb säilitada selleks, et tagada, et mis tahes käesoleva määruse kohaselt võetavat meetet ei saa pidada liikmesriikidevahelist kaubandust mõjutavaks ega konkurentsi moonutavaks või moonutada ähvardavaks, kui kõikidele kalandus- ja vesiviljelussektori ettevõtjatele kolme aasta jooksul antud sellise abi kogusumma ei ületa igale liikmesriigile ette nähtud kumulatiivset summat, mis vastab 2,5 %-le aastast kalandussektori käibest, st püügi, töötlemise ja vesiviljeluse käibest (riiklik ülemmäär).

⁽¹⁾ EÜT L 142, 14.5.1998, lk 1.⁽²⁾ ELT C 92, 29.3.2014, lk 22.⁽³⁾ Komisjoni teatis vähese tähtsusega riigiabi kohta (EÜT C 68, 6.3.1996, lk 9).⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 69/2001, 12. jaanuar 2001, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (EÜT L 10, 13.1.2001, lk 30).⁽⁵⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1998/2006, 15. detsember 2006, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 379, 28.12.2006, lk 5).⁽⁶⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 875/2007, 24. juuli 2007, milles käsitletakse EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes kalandussektoris ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1860/2004 (ELT L 193, 25.7.2007, lk 6).

- (4) Aluslepingu konkurentsieeskirjade kohaldamisel on ettevõtja igasugune majandustegevusega tegelev üksus, olenev tema õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist ⁽¹⁾. Euroopa Liidu Kohus on otsustanud, et kõiki sama üksuse (õiguslikult või faktiliselt) kontrollitavaid üksusi tuleks käsitada ühe ettevõtjana ⁽²⁾. Õiguskindluse huvides ja halduskoormuse vähendamiseks tuleks käesolevas määruses esitada põhjalik loetelu selgetest kriteeriumidest, mille alusel määrata kindlaks, millal käsitatakse kahte või enam ühe liikmesriigi ettevõtet ühe ettevõtjana. Komisjon on valinud komisjoni soovitus 2003/361/EÜ ⁽³⁾ ja komisjoni määruse (EÜ) nr 800/2008 ⁽⁴⁾ I lisa väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) määratluses sisalduvate „seotud ettevõtete” määratluse hästi toimivate kriteeriumide hulgast need, mis on asjakohased käesoleva määruse kohaldamisel. Kõnealused kriteeriumid on ametiasutustele juba tuttavad ja neid tuleks käesoleva määruse reguleerimisala arvestades kohaldada nii VKEde kui ka suurettvõtjate suhtes. Nende kriteeriumidega tuleks tagada, et seotud ettevõtete rühma käsitatakse ühe ettevõtjana vähese tähtsusega abi eeskirja kohaldamisel, kuid ettevõtjaid, millel ei ole üksteisega muud seost kui see, et igaüks neist on vahetult seotud sama avalik-õigusliku asutuse või asutustega, ei käsitata üksteisega seotud olevana. Seega võetakse arvesse selliste ettevõtjate eriolukorda, mida kontrollib/kontrollivad sama avalik-õiguslik asutus või asutused ja mis võivad olla sõltumatu otsustusõigusega.
- (5) Võttes arvesse ühise kalanduspoliitika reguleerimisala ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1379/2013 ⁽⁵⁾ artikli 5 punktis d sätestatud kalapüügi- ja vesiviljelussektori mõistet, tuleks käesolevat määrust kohaldada ettevõtjate puhul, kes toodavad, töötlevad ja turustavad kalapüügi- või vesiviljelustooteid.
- (6) Üldine põhimõte on see, et abi ei tohiks anda olukorras, kus ELi õigusaktidest, eelkõige ühise kalanduspoliitika eeskirjadest, ei peeta kinni. Seda põhimõtet kohaldatakse ka vähese tähtsusega abi puhul.
- (7) Võttes arvesse vajadust tagada kooskõla ühise kalanduspoliitika ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi eesmärkidega, tuleks käesoleva määruse reguleerimisalast välja jätta eelkõige kalalaevade ostmiseks antav abi; abi, mida antakse kalapüügilaevade pea- või abimasinate ajakohastamiseks või asendamiseks, ning abi, mis on antud mis tahes tegevusele, mis ei ole abikõlblik vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014 ⁽⁶⁾.
- (8) Euroopa Liidu Kohus on otsustanud, et kui EL on vastu võtnud õigusakti, millega kehtestatakse teatavas põllumajandussektoris ühine turukorraldus, on liikmesriigid kohustatud mitte võtma mis tahes meetmeid, mis seda korraldust kahjustavad või millega luuakse sellest erandeid ⁽⁷⁾. Kõnealust põhimõtet kohaldatakse ka kalandus- ja vesiviljelussektoris. Seetõttu ei tohiks käesolevat määrust kohaldada sellise abi suhtes, mille suurus on kindlaks määratud turult ostetud või sinna viidud toodete koguse või hinna alusel. Samuti ei tohiks käesolevat määrust kohaldada sellise abi suhtes, mis on seotud kohustusega jagada abi esmatootjatega.
- (9) Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada ekspordiabi või abi suhtes, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel. Eelkõige ei tohiks seda kohaldada abi suhtes, millega rahastatakse turustusvõrgu loomist ja toimimist muudes liikmesriikides või kolmandates riikides. Üldjuhul ei käsitata ekspordiabina abi, millest kaetakse kaubandusmessidel osalemise kulud või selliste uuringute või nõustamisteenuste kulud, mis on vajalikud uue või olemasoleva tootega teise liikmesriigi või kolmanda riigi uuele turule sisenemiseks.
- (10) Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ning ka muudes sektorites või tegevusvaldkondades, mis kuuluvad määruse (EL) nr 1407/2013 ⁽⁸⁾ reguleerimisalasse, kohaldatakse kõnealuse määruse sätteid sellistele muudele sektoritele ja tegevusvaldkondadele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomased liikmesriigid tagavad asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et kalandus- ja vesiviljelussektori tegevusele ei anta kõnealuse määruse kohast vähese tähtsusega abi.

⁽¹⁾ Otsus kohtuasjas C-222/04: Ministero dell'Economia e delle Finanze vs. Cassa di Risparmio di Firenze SpA jt, EKL 2006, lk I-289.

⁽²⁾ Otsus kohtuasjas C-382/99: Madalmaad vs. komisjon, EKL 2002, lk I-5163.

⁽³⁾ Komisjoni soovitus 2003/361/EÜ, 6. mai 2003, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 800/2008, 6. august 2008, EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse kokkusobivaks (ELT L 214, 9.8.2008, lk 3).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1379/2013, 11. detsember 2013, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 508/2014, 15. mai 2014, Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

⁽⁷⁾ Otsus kohtuasjas C-456/00: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 2002, lk I-11949.

⁽⁸⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 1407/2013, 18. detsember 2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 1).

- (11) Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ja on tegev ka põllumajandusliku esmatootmise sektoris, kohaldatakse käesoleva määruse sätteid kalandus- ja vesiviljelussektoris toimuvatele tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et põllumajanduslikule esmatootmisele ei anta käesoleva määruse kohast vähese tähtsusega abi.
- (12) Käesoleva määrusega tuleks ette näha eeskirjad, millega välditakse teatavates määrustes või komisjoni otsustes sätestatud abi ülemmääradest möödahiilimist. Ühtlasi tuleks määruses sätestada selged ja hõlpsasti kohaldatavad kumuleerimiseeskirjad.
- (13) Käesoleva määruse kohaldamisel arvesse võetav kolmeaastane ajavahemik peaks olema liikuv, mis tähendab, et iga kord, kui antakse vähese tähtsusega abi, tuleb arvesse võtta asjaomase eelarveaasta ja kahe eelneva eelarveaasta jooksul antud vähese tähtsusega abi kogusummat.
- (14) Käesoleva määrusega ei välistata võimalust, et meetet ei käsitata riigiabina aluslepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses muudel kui käesolevas määruses sätestatud põhjustel, näiteks seetõttu, et meede vastab turumajanduse tingimustes tegutseva isiku põhimõttele või kuna meede ei hõlma riigi vahendite ülekandmist. Komisjoni poolt keskelt hallatav liidu rahastamine, mis ei ole liikmesriigi otsese ega kaudse kontrolli all, ei kujuta endast riigiabi ning seda ei tohiks arvesse võtta selle kindlaksmääramisel, kas jäädakse asjaomase vähese tähtsusega abi ülemmäära või riikliku ülemmäära piiresse.
- (15) Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja tõhusa järelevalve huvides tuleks käesolevat määrust kohaldada ainult sellise vähese tähtsusega abi suhtes, mille brutotoetusekvivalenti on võimalik eelnevalt täpselt välja arvutada riskihindamist tegemata (edaspidi „läbipaistev abi“). Niisuguse täpse arvutuse võib teha näiteks toetuste, intressitoetuste, ülemmääraga maksusoodustuste või muude sellise ülemmääraga vahendite suhtes, millega tagatakse asjaomase ülemmäära piiresse jäämine. Ülemmäära sätestamine tähendab, et nii kaua kui täpne abisumma ei ole veel teada, peab liikmesriik eeldama, et summa võrdub ülemmääraga, tagamaks, et erinevad abimeetmed kokku ei ületaks käesolevas määruses sätestatud ülemmäära, ja selleks, et kohaldada kumuleerimiseeskirju.
- (16) Läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja vähese tähtsusega abi ülemmäära õigeks kohaldamiseks peaksid liikmesriigid kasutama ühte ja sama arvutusmeetodit. Kõnealuse arvutamise hõlbustamiseks on asjakohane, et abisummad, mida ei anta rahas, arvestatakse ümber nende brutotoetusekvivalentiks. Kui läbipaistvat abi ei maksta toetusena või abi makstakse mitmes osas, tuleb brutotoetusekvivalenti arvutamisel kasutada abi andmise ajal kehtivaid turuintressimäärasid. Riigiabi eeskirjade ühtsaks, läbipaistvaks ja hõlpsaks kohaldamiseks tuleks käesoleva määruse tähenduses käsitada turumääradena viitemäärasid, mis on kehtestatud komisjoni teatistes viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta ⁽¹⁾.
- (17) Laenukena, sealhulgas laenude vormis riskifinantseerimismeetmena antavat vähese tähtsusega abi tuleks käsitada läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui brutotoetusekvivalent on arvatud vastavalt toetuse andmise ajal kehtinud turuintressimääradele. Lühiajaliste väikelaenude käsitlemise lihtsustamiseks tuleks käesoleva määrusega ette näha selge eeskiri, mida on lihtne kohaldada ja milles võetakse arvesse nii laenu suurust kui ka kestust. Komisjoni kogemuste põhjal saab laene, mille tagatis katab vähemalt 50 % laenust ja mille summa ei ületa 150 000 eurot ja kestus viit aastat või mille summa ei ületa 75 000 eurot ja kestus kümnet aastat, käsitada laenuna, mille brutotoetusekvivalent ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära. Kuivõrd ettevõtjate puhul, kes võivad olla võimetud laenu tagasi maksma, on brutotoetusekvivalenti keeruline kindlaks määrata, ei peaks seda reeglit kohaldatama selliste ettevõtjate suhtes.
- (18) Kapitalisüstina antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui riigi panuse kogusumma ei ole suurem vähese tähtsusega abi ülemmäärast. Abi, mida antakse riskifinantseerimismeetmena omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringute vormis vastavalt riskifinantseerimissuunistele, ⁽²⁾ tohib pidada läbipaistvaks vähese tähtsusega abiks vaid juhul, kui asjaomase meetme raames ei anta kapitali üle vähese tähtsusega abi ülemmäära.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT C 14, 19.1.2008, lk 6).

⁽²⁾ Ühenduse suunised väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtetesse tehtavatele riskikapitaliinvesteringutele antava riigiabi kohta (ELT C 194, 18.8.2006, lk 2).

- (19) Tagatistena, sealhulgas tagatiste vormis riskifinantseerimismeetmena antavat vähese tähtsusega abi tuleks käsitada läbipaistvana juhul, kui brutotoetusekvivalendi arvutamisel on aluseks võetud nn *safe-harbour*-preemiad, mis on sätestatud vastavat tüüpi ettevõtjaid käsitlevas komisjoni teatises ⁽¹⁾. Selliste lühiajaliste tagatiste käsitlemise lihtsustamiseks, millega tagatakse kuni 80 % suhteliselt väikesest laenust, tuleks käesoleva määrusega ette näha selge eeskiri, mida on lihtne kohaldada ja milles võetakse arvesse nii tagatise aluseks oleva laenu suurus kui ka tagatise kestust. Nimetatud eeskirja ei tuleks kohaldada juhul, kui tegemist on tagatiste andmisega abimeetme aluseks olevale tehingutele, mis ei ole laen, näiteks aktsiatehingute tagamine. Selliseid tagatise, mis ei ületa 80 % tagatise aluseks olevast laenust, mille tagatud summa ei ole suurem kui 225 000 eurot ja mille kestus ei ületa viit aastat, saab käsitada tagatiseks, mille brutotoetusekvivalent ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära. Sama kehtib juhul, kui tagatis ei ületa 80 % tagatise aluseks olevast laenust, tagatud summa ei ole suurem kui 112 500 eurot ja tagatise kestus ei ületa kümnet aastat. Lisaks saavad liikmesriigid kasutada tagatiste brutotoetusekvivalendi arvutamise meetodit, millest on teatatud komisjonile mõne muu sel ajal kohaldatava riigiabi käsitleva määruse alusel ja mille komisjon on heaks kiitnud kooskõlas komisjoni teatisega garantiidena antava riigiabi kohta või mõne sellele järgneva teatisega, tingimusel et heaks kiidetud meetodiga käsitletakse sõnaselgelt sellist liiki tagatise ja nendega seotud tehinguid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust. Kuivõrd ettevõtjate puhul, kes võivad olla võimetud laenu tagasi maksma, on brutotoetusekvivalenti keeruline kindlaks määrata, ei peaks seda reeglilt kohaldatama selliste ettevõtjate suhtes.
- (20) Kui vähese tähtsusega abi kava kohaldatakse finantsvahendajate kaudu, tuleks tagada, et kõnealused vahendajad ei saa riigiabi. Selleks tuleks näiteks nõuda riigitagatist saavatel finantsvahendajatelt, et nad maksaksid turutingimustele vastavat preemiat või annaksid eelised täielikult üle abi lõppsaaajatele või peaksid kinni vähese tähtsusega abi ülemmäärast ning muudest käesoleva määruse tingimustest ka vahendajate tasandil.
- (21) Liikmesriigi esitatud teate alusel võib komisjon uurida, kas brutotoetusekvivalent ei ületa vähese tähtsusega abi ülemmäära, kui meede ei ole toetus, laen, tagatis, kapitalisüst ega riskifinantseerimismeede omakapitali- või kvaasiomakapitali investeringu vormis. Kui ülemmäära ei ületata, võib abimeetme suhtes kohaldada käesolevat määrust.
- (22) Komisjoni ülesanne on tagada riigiabi eeskirjade järgimine ja Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud koostööpõhimõtte kohaselt peaksid liikmesriigid selle ülesande täitmisele kaasa aitama. Selleks tuleks luua mehhanism, millega tagatakse, et vähese tähtsusega abi eeskirjade alusel ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei ületaks üldist lubatud ülemmäära. Liikmesriigid peaksid seega vähese tähtsusega abi andmisel teatama asjaomasele ettevõtjale antud vähese tähtsusega abi summa ja tööga, et abi on vähese tähtsusega, ning viitama selgelt käesolevale määrusele. Liikmesriikidelt tuleks nõuda, et nad kontrolliksid abi andmist ja tagaksid, et peetakse kinni ülemmääradest ja järgitakse kumuleerimiseeskirju. Kõnealuse kohustuse täitmiseks peaks liikmesriik saama enne sellise abi andmist ettevõtjalt kinnituse käesoleva määruse või muude vähese tähtsusega abi määruste reguleerimisalasse kuuluva muu vähese tähtsusega abi kohta, mis on saadud asjaomasel eelarveaastal ja sellele eelnenud kahel eelarveaastal. Teise võimalusena peaks liikmesriikidel olema võimalik luua keskregister, mis sisaldab täielikku teavet antud vähese tähtsusega abi kohta, ning kontrollida, et uus abi jääb ülemmäära piiresse.
- (23) Enne uue vähese tähtsusega abi andmist peaks iga liikmesriik kindlaks tegema, et uue abiga ei ületata ei vähese tähtsusega abi ülemmäära ega riiklikku ülemmäära ja et käesolevas määruses sätestatud muud tingimused on täidetud.
- (24) Pidades silmas komisjoni kogemusi ja eelkõige seda, kui tihti on tavaliselt vaja riigiabi käsitlevad põhimõtted läbi vaadata, tuleks piirata käesoleva määruse kohaldamisala. Kui käesoleva määruse kohaldamisala lõpeb ja seda ei pikendata, tuleks liikmesriikidele anda kuus kuud kohanemisaega seoses käesoleva määrusega hõlmatud vähese tähtsusega abiga,

⁽¹⁾ Näiteks komisjoni teatis EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT C 155, 20.6.2008, lk 10).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse kalandus- ja vesiviljelussektori ettevõtjatele antava abi suhtes, välja arvatud:

- a) abi, mille summa on kindlaks määratud ostetud või turule viidud toodangu hinna või koguse alusel;
- b) abi, mida antakse tegevuseks, mis on seotud ekspordiga kolmandatesse riikidesse või liikmesriikidesse, täpsemalt selline abi, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, turustusvõrgu loomise ja toimimise või muude eksportimisest tulenevate jooksvate kuludega;
- c) abi, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel;
- d) abi, mida antakse kalalaevade ostmiseks;
- e) abi, mida antakse kalapüügilaevade pea- või abimasinate ajakohastamiseks või asendamiseks;
- f) abi, mida antakse laevade püügivõimsuse suurendamiseks või sellise varustuse soetamiseks, millega saab kalade asukohta paremini kindlaks teha,
- g) abi, mida antakse uute kalalaevade ehitamiseks või kalalaevade impordiks;
- h) abi, mida antakse püügitegevuse ajutiseks katkestamiseks või lõpetamiseks, kui määrusega (EL) nr 508/2014 ei ole konkreetselt sätestatud teisiti;
- i) abi, mida antakse uurimusliku kalapüügi jaoks;
- j) abi, mida antakse ettevõtte omandi ülemineku korral;
- k) abi, mida antakse otseseks taasisustamiseks, välja arvatud juhul, kui see on ELi õigusaktis selgesõnaliselt ette nähtud looduskaitsemeetmena või kui tegemist on eksperimentaalse taasisustamisega.

2. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ning on tegev ka mõnes määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalasse kuuluvas sektoris või tegevusvaldkonnas, kohaldatakse kõnealuse määruse sätteid sellistele muudele sektoritele ja tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et kalandus- ja vesiviljelussektoris toimuv tegevus ei saa kõnealuse määruse alusel vähese tähtsusega abi.

3. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ning on tegev ka komisjoni määruse (EL) nr 1408/2013⁽¹⁾ reguleerimisalasse kuuluvas põllumajandusliku esmatootmise sektoris, kohaldatakse käesoleva määruse sätteid kalandus- ja vesiviljelussektoris toimuvatele tegevustele antava abi suhtes tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et põllumajanduslikule esmatootmisele ei anta käesoleva määruse alusel vähese tähtsusega abi.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kalandus- ja vesiviljelussektoris tegutsevad ettevõtjad” — ettevõtjad, kes tegutsevad kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise ja turustamise sektoris;
- b) „kalapüügi- ja vesiviljelustooted” — määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 5 punktides a ja b määratletud tooted;

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 1408/2013, 18. detsember 2013, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes (ELT L 352, 24.12.2013, lk 9).

- c) „töötlemine ja turustamine” — kõik toimingud, kaasa arvatud käitlemine, töötlemine, tootmine ja turustamine alates lossimisest või püügist kuni lõpptooteni;
2. „üks ettevõtja” — käesoleva määruse tähenduses kõik ettevõtted, mille vahel on vähemalt üks järgmistest suhetest:
- a) ettevõtte omab teises ettevõttes aktsionäride või osanike hääleteenamust;
- b) ettevõttel on õigus ametisse määrata või ametist vabastada enamikku teise ettevõtte haldus-, juht- või järelevalveorgani liikmetest;
- c) ettevõttel on õigus rakendada teise ettevõtte suhtes valitsevat mõju vastavalt teise ettevõttega sõlmitud lepingule või selle asutamislepingule või põhikirjale;
- d) ettevõtte, kes on teise ettevõtte aktsionär või osanik, kontrollib vastavalt kokkuleppele kõnealuse ettevõtte teiste aktsionäride või osanikega üksi enamikku selle ettevõtte aktsionäride või osanike hääleõigustest.

Ühe ettevõtjana käsitatakse ka ettevõtteid, millel on esimese lõigu punktides a–d osutatud suhe ühe või mitme teise ettevõtte kaudu.

Artikkel 3

Vähese tähtsusega abi

1. Kui abimeetmed vastavad käesoleva määruse tingimustele, ei loeta neid aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks ja seetõttu vabastatakse nad aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teatamiskohustusest.
2. Liikmesriigi poolt kalandus- ja vesiviljelussektori ühele ettevõtjale antava vähese tähtsusega abi kogusumma ei tohi mis tahes kolme eelarveaasta pikkuse ajavahemiku jooksul ületada 30 000 eurot.
3. Liikmesriigi poolt kalandus- ja vesiviljelussektoris tegutsevatele ettevõtjatele kolme eelarveaasta jooksul antava vähese tähtsusega abi kumulatiivne summa ei tohi ületada lisas sätestatud riiklikku ülemmäära.
4. Vähese tähtsusega abi andmise ajana käsitatakse aega, mil ettevõtjale antakse kohaldatavate riigi õigusaktide alusel seaduslik õigus seda abi saada, olenemata kuupäevast, mil nimetatud abi ettevõtjale makstakse.
5. Lõikes 2 sätestatud ülemmäär ja lõikes 3 osutatud riiklik ülemmäär kehtivad sõltumata vähese tähtsusega abi liigist ja eesmärgist ning sellest, kas liikmesriigi antud abi on täielikult või osaliselt rahastatud liidu vahenditest. Kolmeaastane ajavahemik määratakse kindlaks eelarveaastate järgi, mida ettevõtja asjaomases liikmesriigis kasutab.
6. Lõikes 2 sätestatud ülemmäära ja lõikes 3 osutatud riikliku ülemmäära kohaldamiseks väljendatakse abi rahalise toetusena. Kõik kasutatud arvud väljendavad brutomäärasid, see tähendab, et neist ei ole maha arvatud makse ega muid tasusid. Kui abi antakse muus vormis kui toetus, on abi suuruseks abi brutotoetusekvivalent.

Mitmes osas makstava abi väärtus diskonteeritakse selle andmise aja väärtuseni. Diskonteerimisel kasutatakse intressimäärana abi andmise ajal kohaldatavat diskontomäära.

7. Kui lõikes 2 sätestatud ülemmäära või lõikes 3 osutatud riiklikku ülemmäära uue vähese tähtsusega abi andmisel ületatakse, ei kohaldata selle uue abi ühegi osa suhtes käesolevast määrusest tulenevaid eelseid.
8. Ühinemiste ja omandamiste korral võetakse arvesse kõigile ühinevatele ettevõtjatele varem antud vähese tähtsusega abi, et otsustada, kas uuele või ülevõtvale ettevõtjale antav mis tahes vähese tähtsusega abi ületab lõikes 2 sätestatud ülemmäära või riiklikku ülemmäära. Enne ühinemist või omandamist seaduslikult antud vähese tähtsusega abi on jätkuvalt seaduslik.

9. Kui üks ettevõtja jaguneb kaheks või enamaks eraldiseisvaks ettevõtjaks, omistatakse enne jagunemist määratud vähese tähtsusega abi sellest kasu saanud ettevõtjale, st põhimõtteliselt ettevõtjale, kes võtab üle tegevused, mille jaoks vähese tähtsusega abi kasutati. Kui selline omistamine ei ole võimalik, siis jagatakse vähese tähtsusega abi proportsionaalselt uute ettevõtjate omakapitali arvestusliku väärtuse alusel jagunemise tegelikul kuupäeval.

Artikkel 4

Brutotoetusekvivalendi arvutamine

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ainult niisuguse abi suhtes, mille brutotoetusekvivalenti on juba eelnevalt võimalik täpselt välja arvutada riskihindamist tegemata („läbipaistev abi”).
2. Toetuste või intressimäärade toetustena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina.
3. Laenudena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui
 - a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ja ettevõtja ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurte ettevõtjate puhul on abisaaja seisund võrreldav vähemalt krediidireitinguga B– ja
 - b) laen on tagatud tagatisega, mis katab vähemalt 50 % laenust, ning laenu summa on 150 000 eurot viieks aastaks või 75 000 eurot kümneks aastaks. Kui laen on nimetatud summast väiksem ja/või kui laenu antakse vähem kui vastavalt viie või kümne aasta pikkuseks ajavahemikuks, arvutatakse nimetatud laenu brutotoetusekvivalent vastava protsendina artikli 3 lõikes 2 sätestatud kohaldatavast ülemmäärast, või
 - c) brutotoetusekvivalent on arvutatud vastavalt toetuse andmise ajal kehtinud viitemäärale.
4. Kapitalisüstina antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina vaid juhul, kui riigi panuse kogusumma ei ole suurem artikli 3 lõikes 2 sätestatud vähese tähtsusega abi ülemmäärast.
5. Abi, mida antakse riskifinantseerimismeetmena omakapitali- või kvaasiomakapitali investeeringute vormis, tohib pidada läbipaistvaks vähese tähtsusega abiks vaid juhul, kui ühele ettevõtjale antav kapital ei ületa artikli 3 lõikes 2 sätestatud vähese tähtsusega abi ülemmäära.
6. Tagatistena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina, kui
 - a) abisaaja suhtes ei ole algatatud kõiki võlakohustusi hõlmavat maksejõuetusmenetlust ja ettevõtja ei vasta kriteeriumidele, mis on siseriikliku õigusega kehtestatud kõiki võlakohustusi hõlmava maksejõuetusmenetluse kohaldamiseks võlausaldajate soovil. Suurte ettevõtjate puhul on abisaaja seisund võrreldav vähemalt krediidireitinguga B– ja
 - b) tagatis ei ole suurem kui 80 % laenust ja tagatud summa ei ületa 225 000 eurot ja tagatise kestus ei ületa viit aastat, või tagatud summa ei ületa 112 500 eurot ja tagatise kestus ei ole pikem kui kümme aastat. Kui tagatud summa on nimetatud summadest väiksem ja/või tagatis antakse lühemaks ajavahemikuks kui viis või kümme aastat, arvutatakse tagatise brutotoetusekvivalent protsendina artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäärast või
 - c) brutotoetusekvivalendi arvutamisel on aluseks võetud nn *safe-harbour*-preemiad, mis on sätestatud komisjoni teatises, või
 - d) enne kohaldamist
 - i) on tagatise brutotoetusekvivalendi arvutamise meetodist teatatud komisjonile mõne muu sel ajal kohaldatava riigiabi käsitleva määruse alusel ja komisjon on selle heaks kiitnud kooskõlas komisjoni teatisega garantiidena antava riigiabi kohta või mõne seda asendava teatisega ja
 - ii) meetodiga käsitletakse sõnaselgelt sellist liiki tagatise ja nendega seotud tehinguid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust.
7. Muude vahenditena antavat abi käsitatakse läbipaistva vähese tähtsusega abina tingimusel, et vahendiga nähakse ette piirmäär, mis tagab, et asjaomast ülemmäära ei ületata.

Artikkel 5

Kumuleerimine

1. Kui ettevõtja tegutseb kalandus- ja vesiviljelussektoris ja ka ühes või mitmes sektoris või tegevusvaldkonnas, mis kuuluvad määruse (EL) nr 1407/2013 reguleerimisalasse, võib käesoleva määruse kohaselt kalandus- ja vesiviljelussektori tegevustele antava vähese tähtsusega abi kumuleerida sellis(t)ele muu(de)le sektori(te)le või tegevusvaldkondadele antava vähese tähtsusega abiga kuni määruse (EL) nr 1407/2013 artikli 3 lõikes 2 sätestatud asjaomase ülemmääraneni, tingimusel et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et kalandus- ja vesiviljelussektori tegevusele ei anta määruse (EL) nr 1407/2013 kohast vähese tähtsusega abi.
2. Kui ettevõtja tegutseb nii kalandus- ja vesiviljelussektoris kui ka põllumajandusliku esmatootmise sektoris, võib määruse (EL) nr 1408/2013 kohaselt antud vähese tähtsusega abi kumuleerida käesoleva määruse kohaselt kalandus- ja vesiviljelussektoris antud vähese tähtsusega abiga kuni käesolevas määruses sätestatud ülemmääraneni tingimusel, et asjaomane liikmesriik tagab asjakohaste meetmetega, nagu näiteks tegevuse või kulude eristamine, et põllumajandusliku esmatootmise sektori tegevusele ei anta käesoleva määruse kohast vähese tähtsusega abi.
3. Vähese tähtsusega abi ei või kumuleerida samadele rahastamiskõlblikele kuludele või samadele riskifinantseerimismeetmetele antud riigiabiga, kui sellise kumuleerimise tulemusel on asjaomase abi osakaal või kindlaksmääratud abisumma suurem, kui on iga juhtumi iseärasusi arvestades kindlaks määratud grupierandit käsitleva määruse või komisjoni otsusega. Sellist vähese tähtsusega abi, mida ei anta või mis ei tulene teatavatest rahastamiskõlblikest kuludest, võib kumuleerida muu riigiabiga, mida antakse grupierandi määruse või komisjoni otsuse kohaselt.

Artikkel 6

Järelevalve

1. Kui liikmesriik kavatseb anda ettevõtjale käesoleva määruse kohast vähese tähtsusega abi, teatab ta ettevõtjale kirjalikult abi kavandatava summa, mis on väljendatud brutotoetusekvivalendina, ja asjaolu, et abi on vähese tähtsusega, viidates selgelt käesolevale määrusele ning esitades määruse pealkirja ja viite määruse *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise andmetele. Kui kooskõlas käesoleva määrusega antakse abikava alusel vähese tähtsusega abi eri ettevõtjatele ja kui selle kava raames makstakse kõnealustele ettevõtjatele eri suurusega abisummasid, võib asjaomane liikmesriik täita kõnealuse kohustuse, teatades ettevõtjatele kindlaksmääratud summa, mis vastab asjaomase abikava raames makstava abi maksimumsummale. Sellisel juhul kasutatakse artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära ja artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklikust ülemmäära kinnipidamise väljaselgitamiseks kõnealust kindlaksmääratud summat. Liikmesriik taotleb asjaomaselt ettevõtjalt enne abi andmist kirjaliku või elektroonilise kinnituse kogu muu vähese tähtsusega abi kohta, mille suhtes kohaldatakse käesolevat määrust või muid vähese tähtsusega abi käsitlevaid määrusi ning mida ettevõtja on saanud jooksva eelarveaasta ja kahe eelneva eelarveaasta jooksul.
2. Kui liikmesriik on asutanud vähese tähtsusega abi keskregistri, milles on täielik teave selle liikmesriigi ametiasutuste antud vähese tähtsusega abi kohta, ei kohaldata lõiget 1 alates ajast, kui register hõlmab kolme eelarveaasta pikkust ajavahemikku.
3. Liikmesriik annab käesoleva määruse kohast uut vähese tähtsusega abi üksnes juhul, kui ta on veendunud, et see ei suurenda asjaomasele ettevõtjale antud vähese tähtsusega abi kogusummat üle artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülemmäära ja artikli 3 lõikes 3 osutatud riikliku ülemmäära ning et kõik käesolevas määruses sätestatud tingimused on täidetud.
4. Liikmesriigid registreerivad ja koondavad kõik käesoleva määruse kohaldamist käsitlevad andmed. Registreeritud andmed sisaldavad kogu teavet, mida on vaja käesoleva määruse tingimuste täitmise tõendamiseks. Vähese tähtsusega üksikabi käsitlevaid andmeid säilitatakse kümne eelarveaasta jooksul alates andmise päevast. Vähese tähtsusega abi kava käsitlevaid andmeid säilitatakse kümne eelarveaasta jooksul alates päevast, mil selle kava alusel anti viimast korda üksikabi.
5. Asjaomane liikmesriik esitab kirjaliku taotluse korral 20 tööpäeva või taotluses sisalduda võiva pikema tähtaja jooksul kogu teabe, mida komisjon peab vajalikuks, et teha kindlaks, kas käesoleva määruse tingimusi on täidetud, ja esmajoonel teatab ta ettevõtjale käesoleva määruse ja muude vähese tähtsusega abi määruste kohaselt antud vähese tähtsusega abi kogusumma.

*Artikkel 7***Üleminekusätted**

1. Käesolevat määrust kohaldatakse enne selle jõustumist antud abi suhtes, kui see abi vastab kõigile käesoleva määruse tingimustele. Abi, mis ei vasta nendele tingimustele, hindab komisjon vastavate raamdokumentide, suuniste, teadete ning teatiste alusel.
2. Vähesese tähtsusega üksikabi, mida anti 1. jaanuarist 2005 kuni 30. juunini 2008 ja mis vastab määruse (EÜ) nr 1860/2004 tingimustele, ei loeta aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks, mistõttu selle abi suhtes ei kehti aluslepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustus.
3. Vähesese tähtsusega üksikabi, mida on antud 31. juulist 2007 kuni 30. juunini 2014 ja mis vastab määruse (EÜ) nr 875/2007 tingimustele, ei loeta aluslepingu artikli 107 lõike 1 kõikidele tingimustele vastavaks, mistõttu selle abi suhtes ei kehti aluslepingu artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustus.
4. Käesoleva määruse kehtivusaja lõppedes võib käesoleva määruse tingimustele vastavat mis tahes vähesese tähtsusega abi kava käesoleva määruse alusel rakendada veel kuue kuu jooksul.

*Artikkel 8***Jõustumine ja kohaldamisaeg**

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 2014.

Seda kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. juuni 2014

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

LISA

Artikli 3 lõikes 3 osutatud riiklikud ülemmäärad

(EUR)

Liikmesriik	Vähese tähtsusega abi maksimaalsed kumulatiivsed summad kalandus- ja vesiviljelussektoris liikmesriigiti
Belgia	11 240 000
Bulgaaria	1 270 000
Tšehhi Vabariik	3 020 000
Taani	51 720 000
Saksamaa	55 520 000
Eesti	3 930 000
Iirimaa	20 820 000
Kreeka	27 270 000
Hispaania	165 840 000
Prantsusmaa	112 550 000
Horvaatia	6 260 000
Itaalia	96 310 000
Küpros	1 090 000
Läti	4 450 000
Leedu	8 320 000
Luksemburg	0
Ungari	975 000
Malta	2 500 000
Madalmaad	22 960 000
Austria	1 510 000
Poola	41 330 000
Portugal	29 200 000
Rumeenia	2 460 000
Sloveenia	990 000
Slovakkia	860 000
Soome	7 450 000
Rootsi	18 860 000
Ühendkuningriik	114 780 000